

Publicerad 2023-09-11 22:34 av feliciadanielssons

En dikt om skilsmässa och dess konsekvenser

Är jag en dålig dotter?

Att se mina föräldrar samspara med varandra,
som att ingenting hänt,
får mig hoppas att de inte hittar tillbaka
till varandra.

Trots den själviska tanken kan jag inte låta bli
att rättfärdiga den.

Är jag en dålig dotter som resonerar som jag gör?
Antagligen.

Men jag har mina anledningar,
även om tanken kan verka absurd.
Är inte det vad alla vill ha?
Två föräldrar; som älskar varandra;
och bor tillsammans;
och lever lyckliga i alla sina dagar.

Det finns dock inget sådant,
som ett lyckligt slut.
Vi alla har lyckliga stunder,
men det är inte samma sak.

Efter att ha gått igenom
en skilsmässa,
som inte var min att gå igenom,
står det klart för mig
att de aldrig var ämnade att vara ihop
för alltid.

Deras tid var ute
även om kärleken dog
för länge sedan.

Min syster och jag sitter tysta,
observerar dem.
Ibland skjuter vi iväg en oförstående blick
till varandra,
för denna tillställning känns lika olustig för mig
som den gör för henne.

Men det är inte vad som förbryllar
mig mest.
Det mest absurda
av allt
är att mina föräldrar inte verkar förstå problemet.
Baserat på reaktionerna
verkar de anse att jag och min syster
överreagerar.

Gör vi det?
Överreagerar vi?
Eller är det våra föräldrar
som inte verkar minnas
hur dåligt de hanterat sin skilsmässa?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren feliciadanielssons med Poeter.se id #110030 innehar upphovsrätten